

At forbedre i nutid – Resultater i socialt arbejde med udsatte børn og unge

“Outcome measures have been a part of the alienation process, but they could be part of relationship-based practice in the future” (Krohn, 2015, p. 91).

Frank Ebsen, Socialrådgiveruddannelserne, Københavns Professionshøjskole

November 2023

Denne rapport er finansieret af TrygFonden.

Indholdsfortegnelse

Indledning.....	4
Resultater i et komplekst arbejde.....	4
Redskaber og resultater i socialt arbejde med udsatte børn og unge.....	5
Hvem henvender redskaber sig til	5
Et engelsk review	7
Fremgangsmetode i reviewet	7
Litteratursøgningen i databaser	8
Håndholdt søgning.....	8
Canadian Child Welfare Outcomes Indicator Matrix: An ecological Approach to Tracking Service Outcomes	10
Beyond Outcome Measures in Child Protection: Using Feedback to Direct and Evaluate Social Work Practice.....	12
Viewpoint: Outcomes in Children’s Social Care	14
How do we know if children’s social care services make a difference? Developing an outcomes framework.....	15
Opsummering.....	16
Socialt arbejdes temaer og forskningsmetoder i Danmark	17
Om måleredskaber til trivsel	19
Digitalisering, kendetegn og forudsigelse.....	22
At belaste så lidt som muligt	23
Om at arbejde med resultater og resultatmål i socialrådgiveres praksis.....	24
Litteratur.....	25

Indledning

Dette arbejdsrapport handler om redskaber, som kan sikre, at børn og unge forbedrer deres sociale situation og trivsel, når de indgår i en social indsats. Rapportens mål er at se på hvilke krav, der kan stilles til redskaber, der informerer både børn/unge og socialrådgivere (sagsbehandlere, myndighedsrådgivere) om udviklingen, mens indsatsen foregår.

Rapporten er disponeret så der efter en afgrænsning af analysen indenfor socialt arbejde med udsatte børn og unge, følger en præsentation af et review over engelsksprogede bidrag¹, som suppleres med kortlægninger af dansk forskning på området. Dernæst kommer et afsnit om digitaliserings betydning. Der afsluttes med en opsummering af hvilke krav, der bør stilles til det ønskede redskab.

Resultater i et komplekst arbejde

Udsatte børn og unges situation er skabt og påvirket af mange forskellige faktorer og i mange forskellige kontekster. Ydermere er socialt arbejde for at forbedre deres situation, præget af forhold, som gør sig gældende både juridisk, økonomisk og organisatorisk i de forvaltninger, som har ansvar for en social indsats (Fluke et al., 2022; Munro et al., 2016). Der kan således være flere måder at opstille mål for de aspekter, som opfattes som vigtige for arbejdet.

Et væsentligt mål er at sikre udsatte børn og unges rettigheder samt rettigheder, som gælder for forældre og familier. Et generelt udgangspunkt er her FN's børnekonvention om børns behov, inddragelse og ret til familie (Schiratzki, 2020). Dertil og mere specifikt en række forvaltningsretslige regler, som er beskrevet i flere love om (se fx Hagelund, 2022):

- At handle proportionalt og sikre, at det er de rette børn, som der arbejdes med, og sikre at indsatsen ikke er større end behovet hos det enkelte barn.
- At behandle børn og forældre respektfuldt og humant
- At sagligt dokumentere et barns behov og sikre, at det stemmer overens med, hvad der skal ske
- At sikre at barn/ung og familie oplyses om deres rettigheder, og kan klage, hvis de ikke overholdes
- M.fl.

Disse juridiske forhold er vigtige forvaltningsprincipper, der kan gøres til genstand for undersøgelser og vurderinger (Se fx Ankestyrelsen, 2021). De er integrerede i de digitale sagsstyringsystemer kommunerne arbejder med, og er i dag dækket af flere måleredskaber og genstand for stor opmærksomhed (se fx Socialstyrelsen, 2018). Forvaltningsprincipperne

¹ Reviewet blev udarbejdet af lektor Ida Schrøder under hendes ansættelse på Institut for socialrådgiveruddannelserne ved Københavns Professionshøjskole i 2021. Den følgende fremstilling er alene undertegnede ansvar bl.a. efter en gennemarbejdning af de fire udvalgte artikler.

handler om, at det rigtige bliver gjort, men ikke nødvendigvis om, at det som bliver gjort, er det rigtige, og fører til forbedringer for de udsatte børn og unge. Selv om disse principper ikke er i modsætning til at opnå gode resultater, er det ikke det samme. Det følgende handler ikke om at undersøge om principper og regler overholdes, men om hvad en socialrådgiver og et barn/ung bør vide om barnets udvikling.

Et velbegrundet krav i Serviceloven er at sikre en relevant støtte til udsatte børn og unges forældre bl.a. for at sikre at børn og unge får det bedste udbytte af en social indsats. Det er ofte en vigtig indirekte forudsætning for et barn eller en ung persons udvikling, men udelades i det følgende, da det er børn og unge som er i fokus.

En sidste afgrænsning er, at arbejdsnotatet ikke kommer ind på, hvilke organisatoriske og økonomiske faktorer, som bør være til stede for at udføre det arbejde, som bedst gavner barnet. Det undersøges ikke, hvordan udgifter kan holdes nede, medarbejdere fastholdes, motiveres og kvalificeres eller hvad der er særligt hensigtsmæssige organisatoriske strukturer. Det er alt sammen vigtige faktorer, men ses som indirekte faktorer, som kort berøres i de sidste afsnit.

Målet for det følgende er at finde redskaber, der kan belyse om et barns sociale situation forandrer sig som følge af en social indsats. Det handler om børn og unge, som er kendt berettigede til at modtage støtte og ikke om deres ret til den. Redskaberne kan være objektive redskaber, som måler et barns sikkerhed, sundhed, adfærd, m.m. Det kan være redskaber, som undersøger et barns trivsel og ikke mindst redskaber, der øger børn og unges mulighed for at ytre sig, blive involveret og deltage.

Redskaber og resultater i socialt arbejde med udsatte børn og unge

Hvem henvender redskaber sig til

Når der skrives om resultater i det følgende tager det udgangspunkt i det engelske begreb "outcome" (Hood et al., 2020; La Valle et al., 2019). Dermed menes: Om den sociale indsats fører til ændringer i et barns sociale situation og/eller opleves som en positiv ændring af barnet og i nogle tilfælde af andre omkring barnet. Det afgrænses derved fra "output", som handler om opfyldelse af de krav som stilles i lovgivning om at overholde tidsfrister, høringsregler, m.m. Der afgrænses også fra forandringer af organiseringer, organisationer og kompetencer, som har betydning for en social indsats. Det er barnets situation og opfattelse, som er i fokus.

Der søges efter redskaber, der på kort sigt kan vise om udsatte børn og unge får forbedret deres situation. Målet er at sikre en systematisk indsigt, som kan eller er blevet anvendt i en aktuel praksis, og som relevant kan følge et barns udvikling. Det er ikke nok at socialrådgivere, chefer og lokale politikere anekdotisk fortæller, hvordan det går nogle

børn. Det væsentlige er at sikre, at børn og unges situation forbedres ved, at de og deres socialrådgivere får relevant information om, hvordan det går dem, mens det sker.

Indledningsvis kan der opstilles en typologi, som handler om, hvem der har brug for kvantitative undersøgelser af "outcome measurement" i socialt arbejde med udsatte børn og unge:

Tabel 1: Typologi af målinger i socialt arbejde med udsatte børn og unge.

Anvendelsesområde	Formål	Analyse-niveau	Primær datakilde	Primær målgruppe
Sagsstyring	Spore indikatorer på klientens fremskridt	Individuelle klienter	Direkte klient mål	Frontlinje medarbejdere
Programstyring	Monitorere sociale indsatser	Modtagere af sociale services	Indikatorer på system niveau	Administratorer og statslige embedsmænd
Behandlingseffekt- ("outcome") forskning	Bestemme effektivitet af behandlingsindsats og kontrollere for vildledende faktorer	Grupper (samplings) af klienter	Direkte klient mål og indikatorer på system niveau	Uafhængige Forskere

Kilde: Trocme et al., 2000:178

Tabellen viser, at undersøgelser blev lagt til rette ud fra anvendelsesområde, formål, analyseniveau, datakilde og målgruppe. Det første kriterie (*anvendelsesområdet*) er retningsgivende for de øvrige. Hvis det er styring af sager, bliver *formålet* at spore klienters fremskridt, analysere individuelle klienter, finde data hos klienter og rette resultater mod frontlinje medarbejdere. Hvis anvendelse er *programstyring*, er målet at monitorere sociale indsatser, se på mange modtagere, indsamle data om indsatsens betydning og rette resultaterne mod administratorer, ledere og chefer i stat og kommune. Endeligt kan formålet være at undersøge *behandlingseffekter* og indgå i diskussioner med andre forskere fx ved at undersøge om en indsats er effektiv for både system og klienter, undersøge sammenlignelige grupper af klienter, måle på såvel klienter som system m.m.

Trocme et al. (2000) angiver, at kvantitative undersøgelser af resultater (outcome) kun sjældent kan placeres rent i én af kategorierne, når det handler om beskyttelse af børn. Det skyldes, at indsatsen har flere formål, og fordi opgaven er sammensat og varierer. Det angives, at det er vigtigt at adskille resultater (outcomes) afhængig af, om målgruppen er socialrådgivere, lokale ledere eller statslige direktører. Undersøgelser af resultater bevæger sig derfor i et kompliceret felt, og udfordres af behovet for at afgrænse de respektive anvendelsesområder. Det kan være vanskeligt at nå frem til et redskab om, hvordan det går, der er relevant for alle parter.

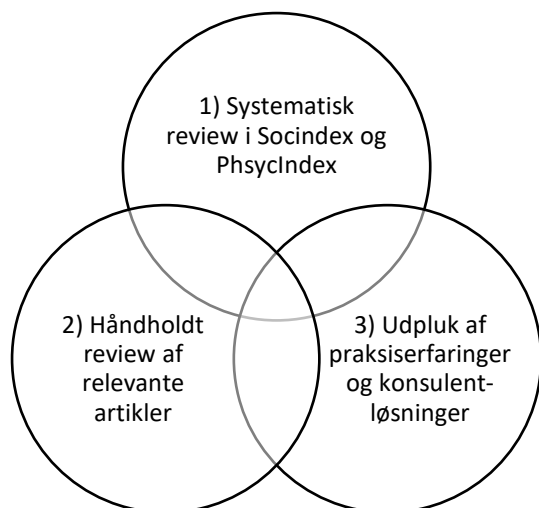
Trocme et al. (2000) sætter ikke politikere ind i tabellens sidste kolonne. Politikere vil sandsynligvis hyppigt være i den midterste række, i nogle tilfælde i den nederste række især for Folketingspolitikere og i alle rækker, når skandalesager ruller i presse og offentlighed. I den følgende søgning har vi sat politikerne ind i disse rækker. Yderligere kan nævntes, at Trocme et al. (2000) udspringer af en canadisk kontekst med overvægt af NGO'ere i socialt arbejde, som hermed søges tilpasset en dansk, hvor størstedelen af indsatsen organiseres af offentlige organisationer i socialt arbejde.

Et engelsk review

Reviewet af engelsksprogede artikler blev tilrettelagt som et scoping litteratur-review, hvor der er søgt efter eksempler på redskaber, som informerer om børns/unges udvikling, som følge af socialt arbejde. Det sammenfattes til hvilke krav, der kan stilles til redskaber, der informerer socialrådgivere om ændringer i børn og unges situation.

Fremgangsmetode i reviewet

I litteraturreviewet er der søgt efter praksis og forskningsbaserede problematiseringer af, hvordan praksis forandrer sig, når viden kvantificeres. Der er inddraget forskning fra tre kategorier uden at skele til graden af internationalisering. Der er anvendt tre kilder i søgningen efter relevante bidrag, som er illustreret i figur 1:

Figur 1: Metoder til litteratursøgning

Det rummer undersøgelser, som ser på nye måder at indsamle data på og peger på vigtige forhold, som skal med, når der føjes kvantitative data til socialrådgiveres praksis. Reviewet undersøger hvordan kvantitative data kan bruges til at informere socialrådgivere i deres beslutninger, og dermed de data som bruges fx som indikatorer for barnets progression.

Litteratursøgningen i databaser

Litteratursøgningen har været afgrænset til at handle om både myndighedssagsbehandling (casework) og målinger. Søgningen er foretaget dels som en systematisk søgning i databaserne SocIndex og PsycInfo for at finde artikler, der specifikt handler om anvendelsen af kvantitative målinger af børns forandringer som information i socialrådgiveres opfølgning og beslutninger. Herunder at lede efter, om der er evidens for, at nogle måleindikatorer giver mere valid information om børnenes trivsel end andre.

I den systematiske søgning brugte vi søgeord, der kombinerede ord om målinger og ord om socialt arbejde med udsatte børn og unge. "Social work" var det overordnede søgekriterium, derefter kombinationer af "intervention", "service", "case", "assessment", "child", "youth", "family" på den ene side og "outcome", "performance", "effect", "measure", "indicator" på den anden side. Ordene blev søgt i hele artiklen (og ikke kun i titel). For hver søgning gennemgik vi de udvalgte artikler og sorterede de irrelevante fra.

Artikler blev vurderet som irrelevante, hvis målgruppen ikke var børn og unge - fx hvis artiklen handlede om forældrenes psykiske sygdom. Undervejs i søgningen kombinerede vi søgeordene på forskellige måder for at sikre os, at der ikke var artikler, der faldt fra, fordi de havde brugt en anden term, så udvalget af artikler blev så korrekt som muligt.

Første søgning resulterede i 116 artikler. Logbogen for søgningen blev sendt til en bibliotekar og sammen gennemførte vi en kontrol søgning, der viste samme resultat. Efterfølgende blev artiklerne og logbogen for søgningen sendt til en kollega med faglig viden om outcome-målinger. Han tilføjede søgeordene "child protection" og "child welfare" og "childrens services". Vi gennemførte en ny søgning, hvor "social work" blev erstattet med de foreslåede ord, men de relevante artikler fra denne søgning, var alle gengangere.

Efter en gennemlæsning af abstrakts og hurtig-læsning af artiklerne blev 70 artikler sorteret fra. De var typisk for tekniske om metodiske problemstillinger i kvantitative målinger eller var for politiske og normative fx med kritik af den neoliberale tænkning bag målinger uden specifikt at handle om de konkrete målinger. Efter en grundigere gennemlæsning af de resterende 46 artikler blev yderligere 37 sorteret fra efter samme kriterier. De sidste ni artikler gav indblik i, hvordan kvantitative informationer om børns trivsel skabes og anvendes i myndighedsarbejde.

Håndholdt søgning

Den håndholdte søgning tog udgangspunkt i en indsamling af bidrag gennem flere år om, hvordan kvantitative målinger og data i mere bred forstand bruges i myndighedsbeslutninger om udsatte børn og unge og - ikke mindst - hvilken betydning det har for kvaliteten af arbejdet. Denne søgning gennemførte Ida Schrøder i samarbejde

med Frank Ebsen, der bidrog med relevante artikler fra international forskning, konsulentrapporter og ældre danske undersøgelser. I præsentationen af litteraturen har vi håndplukket de som var mest relevante for rapporten.

Det samlede resultat af litteratursøgningen blev 12 artikler, som indgår i tabel 2, som er lavet efter modellen i tabel 1:

Tabel 2: Overblik over forskningsartikler om anvendelse af kvantificeret data i sagsbehandling af udsatte børn og unges liv

Anvendelses- område	Formål	Analyse- niveau	Primære datakilder	Primære målgruppe
Sagsstyring 11. Trocme et al., 2000 8. Krohn, 2015) 5. Forrester, 2017 6. La Valle et al., 2019a	Sporing af fremskridt 10. Smith & Brun, 2006 8. Krohn, 2015 5. Forrester, 2017 6. La Valle et al., 2019a	Måling af individuelle klienter: 2. Altshuler & Poertner, 2003	Indikatorer om klienter: 11. Trocme et al., 2000 12. Wells & Johnson, 2001 7. Lou et al., 2008 3. Barth & Jonson-Reid, 2000 5. Forrester, 2017 6. La Valle et al., 2019a	Anvendes af socialrådgivere: 11. Trocme et al., 2000 8. Krohn, 2015 5. Forrester, 2017 6. La Valle et al., 2019a
Programstyring 11. Trocme et al., 2000 9. Samples et al., 2013 12. Wells & Johnson, 2001 8. Krohn, 2015 1. Ahn et al., 2014	Evaluering af sociale indsatser: 8. Krohn, 2015	Modtagere af sociale indsatser 12. Wells & Johnson, 2001	Indikatorer for indsatsers succes: 11. Trocme et al., 2000 9. Samples et al., 2013 12. Wells & Johnson, 2001 1. Ahn et al., 2014	Anvendes af (mest lokale) ledere og politikere: 11. Trocme et al., 2000 9. Samples et al., 2013 2. Altshuler & Poertner, 2003 8. Krohn, 2015 1. Ahn et al., 2014
Behandlings-effekter 4. Bearman et al., 2014	Bestemme effektivitet 10. Smith & Brun, 2006 4. Bearman et al., 2014 7. Lou et al., 2008	Sammenlignelige grupper 12. Wells & Johnson, 2001 4. Bearman et al., 2014	Indikatorer for sammenhæng mellem indsats og klient: 12. Wells & Johnson, 2001	Anvendes af ledere og politikere samt uafhængige forskere: 12. Wells & Johnson, 2001 4. Bearman et al., 2014 3. Barth & Jonson-Reid, 2000 5. Forrester, 2017 6. La Valle et al., 2019a

Bemærk, at alle artiklerne beskæftiger sig med mindst ét område, og at de fleste artikler breder sig ud over flere områder. Det indikerer, at termer om måling af resultater (outcome) anvendes forskelligt, og at forskningen ofte er defineret ud fra de forhold, målingerne handler om – fx viden om resultater af sociale indsatser eller det politiske klima i organisationen, og kun mere sekundært adresserer spørgsmålet om, hvordan kvantitative målinger af resultater (outcome) bør og kan tilrettelægges til brug for frontmedarbejdere som socialrådgivere. Dertil, at det handler om resultater på et bestemt tidspunkt, og af en vurdering af om det også kan bruges til at måle forandringer.

Da de tolv artikler blev placeret i Trocmé et al.'s typologi blev det klart at der kun var fire, som direkte var rettet mod at informere eller diskutere informationer til de socialrådgivere, som arbejdede med børn og unge i en lokal forvaltning. Det er de fire vi gennemgår i det følgende (øverste række, sidste kolonne).

Canadian Child Welfare Outcomes Indicator Matrix: An ecological Approach to Tracking Service Outcomes

Artiklen hvis forslag til typologi tidligere er præsenteret i tabel 1 blev til som led i en omfattende kortlægning og analyse af "outcome measurements"² i Canada (The Client Outcomes in Child Welfare (COCW) (Trocmé et al., 2000). Projektet havde til formål at udvikle en koordineret strategi for sporing af outcomes over hele Canada, der skulle "*help shift the child welfare system to an outcome-based approach in developing policy and practice*" (Ibid., s. 166). Artiklen bygger på interviews med nøglepersoner i det sociale arbejde med udsatte børn og unge, litteratur-review, undersøgelser via informationssystemer og analyser af policy dokumenter. Der identificeres godt 40 forskellige "*outcome measurement projects employing an array of instruments and innovative approaches for tracking client outcomes*" (Ibid. S. 166).

En hovedpointe i artiklen er, at den langsomme progression i at gøre beslutninger og indsatser "outcomebased" skyldes iboende udfordringer i velfærdssystemet. Det gælder både for praksis og i forhold til et markant videnshul i forskning om resultater af indsatsen overfor udsatte børn og unge (Trocmé et al., 2000:166). De tre udfordringer er:

- 1) Det behovs-drevne fokus i socialt arbejde med udsatte børn og unge.
- 2) Krydspres ("*the tensions inherent in the competing mandates*") mellem de forskellige hensyn i velfærdsindsatser til udsatte børn og unge.
- 3) Den definitions-mæssige ("*definitional*") udfordring, der ligger i at skulle måle outcomes i dette felt.

² For at undgå misforståelser om begrebets betydning bruges de engelske fag-termer for 'målinger' i det følgende.

Den første udfordring betyder, at der i praksis er større vægt på udredning og vurdering af barnets behov end på opfølgning og evaluering af resultater. Den anden udfordring er den svære balance mellem at tage hensyn til det individuelle barns behov og et virvar af andre forskellige hensyn til barnets familiære situation. I vurderingen af det enkelte barns situation kan der opstå modsætninger mellem at styrke barnets eller styrke forældres velfærd (Ibid., s. 173).

Den tredje udfordring handler om, at begreber som "outcome measurements" anvendes forskelligt i forskellige situationer og af forskellige fag-professionelle. Trocme et al (2000) pegede på, at de mest succesfulde initiativer til at måle outcomes var karakteriseret ved, at anvendelsesområderne var konkret definerede, så der ikke var en forventning om, at fx socialrådgivere kunne bruge samme målinger som deres ledere. Måleinstrumentets relevans forudsætter derfor tydelig synliggørelse af, hvem målingerne primært skal anvendes af – er det fx socialrådgivere eller ledere-administratorer?

Hvis der skal udvikles en "outcome-based case-management model", indebærer det, at en organisation understøtter socialrådgivere i et skifte fra planlægning og iværksættelse af indsats til en løbende opfølgning på børns udvikling (Ibid. s. 181)³.

Det canadiske projekt afrapporteres to år senere, hvor det igen konstateres, at "outcome data" ikke bruges som basis for beslutninger (Trocmé et al., 2002). Projektet har her afgrænset sig til at se på, hvordan der kan rapporteres om resultater til ledere og politikere i hver canadisk stat på tværs af forbundsstaten. Det skete med en model med indikatorer for, hvad der er relevant for at få viden om indsatsen:

Tabel 3: Relevante (mellem)mål for livskvalitet – her og nu og/eller på langt sigt for udsatte børn og unge (Child Welfare Outcome Indicator Matrix Domain)

Sikkerhed	Gentagelser af omsorgssvigt
	Alvorlige skader – dødsfald
Trivsel (well-being)	Kognitivt: Skoleklasse/årskarakter-eksamen
	Børns adfærd fx vold, risikovurderingsredskaber
Kontinuitet (permanence)	Anbringelsesprocent (med visse forbehold)
	Anbringelseshyppighed (sammenbrud) og også her visse forbehold
	Tidsperiode inden permanent placering
Familie og netværksstøtte	Antal flytninger – om muligheden for netværksstøtte

³ Det svarer til den strategi, der er lagt i TrykFondens projekt [Mig og Min Plejefamilie \(MOMP\)](#), hvor forskerne både afprøver måleinstrumenter og massivt understøtter plejefamiliekonsulenter og socialrådgivere i at skabe en organisering og praksis, der gør anvendelsen af redskaberne mulig og meningsfuld i praksis.

	Forældres kapacitet til støtte
	Etnisk kulturel matchning

Kilde: (Trocmé, Loo, Nutter, & Fallon, 2002b :4)

Modellen blev udviklet i begyndelsen af det canadiske projekt og testet efterfølgende. Efter afprøvningen blev der tillagt indikatorer for bolig og husstandsindkomst, som havde stor betydning for børns udvikling. Der blev yderligere peget på et udviklingsbehov for at følge børns trivsel

“Although child well-being does not lend itself well to tracking by child welfare information systems, two proxy indicators have been identified. These measures are cognitive functioning and child behavior.” (Trocmé et al., 2000:183)

Det blev foreslået, at der kunne bruges målinger af den kognitive funktion med data som fravær og skolekarakterer/eksaminer. Adfærd skulle måles gennem nogle risikoredskaber som fx SDQ.

Yderligere blev det fremhævet i 2002, at der var behov for at følge indikatorer fra børn selv frem for at bruge erstatninger (proxyer) fra servicesystemet så som afbrydelser af anbringelser og genanbringelser (recidivism).

Til sidst fremhæves, er at hver indikator kan ses som et mål for forandring fx at der skal være færre gentagelser af overgreb, øget trivsel, større vedvarende, m.m. (Trocmé et al., 2002).

Beyond Outcome Measures in Child Protection: Using Feedback to Direct and Evaluate Social Work Practice

Artiklen “Beyond Outcome Measures in Child Protection: Using Feedback to Direct and Evaluate Social Work Practice” (Krohn, 2015) afsluttes med en erkendelse, der ofte forbindes med måling af proces, og kritiseres for deres fokus på noget andet end børns udvikling:

“Outcome measures have been part of the alienation process, but they could be part of relationship-based practice in the future.” (s. 91).

Sætningen opsummerer artiklens samlede argumentation: Først redegøres for forskeres sønderlemmende kritik af konsekvenserne af at anvende procesmålinger som proxy for kvaliteten af praksis, bl.a. med flere referencer til Eileen Munro’s review af det engelske child protection system (Munro, 2011). Krohn skriver fx, at målinger, der var baseret på antallet af hjemmebesøg, fik socialrådgivere til at gennemføre nytteløse besøg, fordi det blev vigtigere at overholde tidskrav end at lave meningsfulde besøg. På baggrund af kritikken argumenterer Krohn for at stille spørgsmål til praksis om, hvornår og hvordan målinger gør

noget positivt i praksis. Det fremhæves, at socialrådgiveres ønsker til "outcome measures" er, at børn inddrages (Ibid. s. 83).

Krohn stillede spørgsmål til 21 tilfældigt udvalgte socialrådgivere fordelt i tre fokusgrupper, hvor ledere var samlet i den ene. Alle fra London. Svarene blev analyseret induktivt og anvendt til at foreslå fremtidige retninger for, hvordan kommende reformer kunne implementeres med mest effekt (Ibid., s. 80).

Han har to overordnede budskaber. Det ene budskab er: undgå at anvende procesmål som proxy for praksis. Det er meget normalt, og stort set uundgåeligt at anvende *proxy'er*, når det er noget så komplekst som et menneskes liv, behov og trivsel, der skal måles. Han lægger op til, at "trivsel" defineres som nogle bestemte elementer/faktorer, der skal være til stede i en persons liv for at formulere indikationer på om disse er til stede. Indikationerne vil imidlertid altid være *proxy'er* for den konkrete trivsel.

Hvis der skal anvendes proxyer bør de i det mindst være så valide og dækkende som muligt. Når procesmål som antal børnesamtaler i en bestemt periode, antal nye og afsluttede sager, antal besøg i hjemmet osv., bliver brugt som proxyer for kvaliteten af sagsbehandlingen, betyder det, at de sættes lig med børn og unges situation. Det vil være relevant, hvis der er belæg for, at proxyerne i det mindste i gennemsnit dækker modtagernes opfattelse og situation, hvilket imidlertid ikke dokumenteres. Det stiller skarpt på om proxy'erne rent faktisk repræsenterer det, der bliver målt. Der er en risiko for at der vælges proxyer, der forskyder målet om social forbedring til et mål om overholdelse af procesmål, fordi de er nemme at måle.

For at skabe bedre proxyer eller måske helt erstatte dem, foreslår Krohn, at målinger kan foregå i form af feedback fra familier og børn til socialrådgivere, om deres oplevelse af den hjælp og støtte, de modtager (se også Munro, 2004). Et eksempel på, hvordan det kan foregå indgår i et dansk projekt, hvor Feedback Informed Treatment (FIT) blev udviklet og implementeret som metode til at give socialrådgivere feedback om deres samtaler med børn, unge og familier (Mackrill et al., 2020)⁴. Ligesom i det danske projekt finder Krohn frem til, at arbejdet med personlig feedback er relevant, men omfatter mange dilemmaer fx hvordan det virker i en myndighedskontekst, om medarbejdere bliver tilstrækkeligt uddannede, om brugerfeed-back er om oplevelse eller situation m.m., som børn overvejes grundigt, inden det implementeres (jvf også Boswell et al., 2015; Krohn, 2015; Mackrill & Svendsen, 2021).

⁴ Krohn (2015) henviser flere gange til COSRS (Child Outcome Session Rating Scale), som er udviklet af Duncan, Miller og Sparks i 2003 i artiklen: The child outcome an session rating scale fra 2014 fra www.heartandsoulofchange.com som er blevet til <https://betteroutcomesnow.com/resources/articles-handouts/>.

Viewpoint: Outcomes in Children's Social Care

Donald Forrester's synspunkt (Forrester, 2017) baserer sig på erfaringer fra fire forskningsprojekter, hvor hans forskningsgruppe sammen med praktikere arbejdede på at udvikle og undersøge metoder til at måle "outcomes" i socialforvaltningens arbejde. Det er en artikel, der først skitserer udfordringerne, og derefter opsummerer nogle erfaringer og synspunkter om, hvordan målinger bør gribes an. Forrester peger på to helt overordnede udfordringer:

1. Det sociale arbejde med udsatte børn og unge er så forskelligartet og så individorienteret, at det er en kæmpe udfordring at måle resultaterne af det sociale arbejde.
2. Identifikation af, *hvem* der skal beslutte hvilke outcomes, der skal måles på.

Det forskelligartede viste sig fx ved, at en række standardiserede måleinstrumenter (fx SDQ) tog for lang tid at bruge, og derfor ikke var anvendelige for praktikere i en hektisk hverdag. I stedet forsøgte forskergruppen, at lade forældre vælge, hvad de anså for at være det vigtigste at måle, så socialarbejderne kunne bruge et relevant instrument. Vel vidende, at det måske ikke var barnet, som var i centrum, og at forskellige instrumenter gav forskellige usammenlignelige mål. Målingerne bidrog til en mere hjælpsom og naturlig samtale med forældrene, hvorved i det mindste brugerperspektiver blev mere fremtrædende (Ibid. s. 147-148).

På trods af de mange udfordringer ved at måle outcomes, understreger Forrester (2017), at det er afgørende, at det er muligt at identificere, hvad der skaber positiv forandring for børn. Med udgangspunkt i sin egen forskning påpeges, at outcome handler om:

1. Hvad er kvaliteten af den service eller praksis, der tilbydes?
Selve kontakten og leveringen har betydning for hvilke temaer, der lægges vægt på. Det kan fx handle om god autoritetsudøvelse, omsorg/engagement, og når det er passende, støtte til at ændre adfærd.
2. Bliver der arbejdet med de rette familier, og svarer hjælpen til behovet (en form for proportionalitetsprincip)?
Det indebærer en erkendelse af, at behovet først opdages, når en mindre indsats har være afprøvet, og må afdækkes bedre før en mere gennemgribende social indsats sættes i værk. Fastsættelse af "Outcome" mål skal derfor ske på de rette tidspunkter for ikke at blive irrelevante.
3. Oplever forældre og børn den hjælp, de tilbydes som hjælpsom?
Det er utilstrækkeligt at tage udgangspunkt i instrumenter udviklet i psykologi eller medicin. Dels fordi behandlingsalliancen ikke er til stede i samme grad i socialt arbejde med børn, dels fordi instrumenterne ofte er afgrænset til specifikke problemstillinger fx psykisk trivsel.
4. Hvilken forskel gør bestemte outcomes for løsning af konkrete problemer?

Forrester fremhæver nødvendigheden af at vide, hvilke foranstaltninger der er de mest passende fulgt af relevante outcome-mål. Yderligere skal det sikres, at der arbejdes med de data om resultater, som kommer til en lokal organisations kendskab – altså at data bliver brugt.

How do we know if children's social care services make a difference? Developing an outcomes framework

Rapporten "How do we know if children's social care services make a difference? Developing an outcomes framework" (La Valle et al., 2019) udvikler en model for, hvordan det kan dokumenteres, at den sociale indsats for udsatte børn gør en forskel. Modellen angiver, at en børnefamilieafdeling påvirkes af: Det lokalsamfund, det er en del af; af støtte fra den kommunale organisation; og af samarbejdspartners roller. I selve børnefamilieafdelingen er følgende faktorer vigtige: Afdelingens forudsætninger og kultur for at løse opgaven; afdelingens evne til at finde og behandle alle de rette børn; hvorvidt børn og familier bliver involveret i problemløsningen; og ikke mindst om børns liv sikres, så de udvikler et godt helbred, trives, progredierer i uddannelse og får positive erfaringer i livet. Det handler om (ibid.10):

- De rette betingelser og den rette kultur til at støtte god praksis
- Evne til at nå børn og familier som har behov for hjælp
- Evne til at værdsætte og involvere børn og familier

De Valle et al. (2019) ønsker at indsamle informationer, der kan kvalificere hele afdelingens arbejde, og fokuserer derfor på samlede opgørelser. De angiver fx at der bør samles information om grupper af børns resultater på såvel kort som langt sigt. Intentionen er at bygge på eksisterende data i kommunerne, hvilket imidlertid ikke konkretiseres. De søger ikke efter informationer, som direkte understøtter socialrådgivere arbejde.

Det samlede forslag til, hvad der skal måles på, er omfattende, og har mange målepunkter, mange informationskilder og stiller store krav til, hvordan de mange mulige informationer kan og bør analyseres. Samlet lægges der vægt på information om resultater - "child outcomes" -, som brydes ned i 12 mere konkrete punkter med i alt 47 mulige måleindikatorer. Metoderne – det vil sige indikator-typerne – til at vurdere om det opnås, er en kombination af eksisterende datakilder, progressionsdata og selvsvurdering fra børn og familier. Indikatorer er fx om børn fortsat oplever vold familien, ændringer i SDQ, om de deltager i "early education", forældres opfattelse af børns mentale helbred, m.m. Det rummer årlige indsamlinger af spørgeskemaer fra forældre og børn⁵.

⁵ Et andet omfattende bud på metoder og indikatorer fra sundhedssektoranalyser (altså ikke rettet mod socialt arbejde) er "Assessing Outcomes in Child Welfare Services : Principles , Concepts , and a Framework of Core Indicators," 1998 og Compendium of indicators (World Vision International, 2014) – se https://www.wvi.org/sites/default/files/Compendium_of_Indicators_for_Child_Well-being_0.pdf).

La Valle et al (2019) har en intention om at fremme lokale indsigter i hvorvidt den sociale indsats forbedrer børns situation. Det bygger på en kritik af, at det ikke vides i forvejen, og en kritik af, at de mange andre mål på, hvad der gøres (output), er utilstrækkelige til at belyse resultatet af indsatsen. De ønsker, at hver børne-familieafdeling i UK anvender specifikke lokale målinger til at forstå og handle i forhold til deres børn og unge. Og yderligere vil de indsamle en lang række data, som kan bruges til at forklare udviklingen i den ene eller anden retning. De tager et skridt i retning af at decentralisere informationsindsamlingen, så den bliver anvendeligt lokalt og ikke blot fører til, at der sendes informationer til statslige myndigheder. De stopper imidlertid decentraliseringen hos ledelsen og gruppen af medarbejdere i en afdeling, og lægger op til, at de mange data bearbejdes til brug for beslutninger for afdelingen som helhed⁶. Rapportens omfattende materiale kan derved fungere som en oversigt over muligheder, men sigter kun i begrænset omfang på det som Trocmé et al (2000) mener med data som led i sagsstyring (tabel 1's første række).

Opsummering

De fire artikler understreger, at der kan indsamles mange informationer for at belyse, hvorvidt børn og unge er udsatte, og hvordan de udvikler sig. Det konstateres at "one size does not fit all" (Trocmé et al., 2000), hvilket også passer med erfaringer fra anden forskning (Munro et al., 2016; Pawson, 2013). Der er et behov for øget indsigt (forskning) i hvilke indikatorer, som er mest relevante at følge, som også Forrester lægger op til. Han angiver, at opgaven bør opdeles i en der retter sig mod selve oplevelsen eller inddragelsen af børn i interaktion og beslutninger om den sociale indsats. Og en anden, der følger om børnene udvikler sig positivt eller negativt i forbindelse med en social indsats. En forsker i socialt arbejde fremhæver, at tiden er kommet til Socio-technical-systems-designs (STSD), som ser tidslinjer fra et barns perspektiv, og derfor må rumme eksempler på selvrapportering fx som Goal-Attainment-Score (GAS)⁷ (Hood, 2019⁸), som også Forrester (2017) peger på.

⁶ Iflg. Mail fra Ivana La Valle fik de ikke mulighed for at realisere et projekt, der skulle indsamle de foreslåede oplysninger og forbedre praksis. Det indgår dog i et større studie: "There is a plan to pilot the framework as part of a large study to improve data on children (see <https://www.nuffieldfoundation.org/project/data-and-voice-to-improve-childrens-lives>) but it may be a while before any findings become available."

⁷ Goal-Attainment-Score (GAS) er udbredt i sundhedssektoren og anerkendt af socialstyrelsen i Danmark – se <https://www.kcl.ac.uk/cicelysaunders/resources/tools/gas> .

⁸ Hood (2019) opdeler målinger på en anden måde end det hidtil er behandlet her. Han opdeler i tre overordnede typer af målinger: Præstationsmålinger, effektbaserede målinger til vidensbaseret og mere pragmatiske målinger. Præstationsmålinger søger at kvantificere kvalitet, og er optaget af out-puts – altså hvad socialarbejdere gør. Effekt- og pragmatiske målinger søger at kvantificere forandringer (outcome). Præstationsmålinger ser på aktuelle handlinger, hvor de effektbaserede målinger er optaget af langtidseffekter. Midt imellem placerer den pragmatiske tilgang sig for at skabe overensstemmelse mellem

Opmærksomheden på børns egne meninger er i overensstemmelse med artiklernes anbefalinger af at undgå eller supplere erstatninger (proxyer) med børn og unge egne meninger/oplevelser. Målinger bør indeholde direkte input fra børn og unge⁹.

Socialt arbejdes temaer og forskningsmetoder i Danmark

Forskning i socialt arbejde er i de seneste årtier blevet kortlagt et par gange. I 1997 var konklusionen: *"Alt i alt giver litteraturundersøgelse et billede af socialforvaltningen som et relativt uudforsket område i Danmark...den hidtidige forskning overvejende handler om en (mindre) del af socialforvaltningens funktion, Medarbejder-klientrelation og ikke om socialarbejdere i rollen som socialpolitiske aktører i forhold til det politiske og ledelsesmæssige niveau"* (Eskeliinen & Koch, 1997:88).

Den lille og deskriptive forskning blev fremhævet igen i 1998, hvor perspektivet var bredere end socialforvaltningen (Socialministeriet, 1998). Konklusionen var den samme med en lille og fragmenteret forskning i socialt arbejde. Bortset fra Aalborg universitet var det et perifert forskningsområde i universitetsforskningen, som kun havde indirekte og begrænset betydning for det sociale arbejde med børn og unge. Det var også tydeligt, at den danske forskning allerede var langt bagefter udviklingen i Norge og især Sverige.

I en forskningsoversigt fra 2022 konstateres, at der er kommet mere forskning på området, selv om behovet for yderligere indsigter på tværs og i samarbejde med praksis fortsat kan forbedres. De fire største forskningsudførende aktører på området var hhv. Aarhus Universitet med 50 årsværk, VIVE med 37 årsværk, Københavns Professionshøjskole med 24 årsværk og Aalborg Universitet med 23 årsværk. Årsværkene er fordelt ud på en række temaer, som kan ses som en indikation for, hvad forskningssteder og forskere lægger vægt på:

Figur 1 Årsværk fordelt på faglige områder, i pct.

individuelle målinger (har vi hjulpet personen?) med målinger på systemniveau (hvordan går det samlet set?). Først og fremmest, skriver Hood (2019), at det generelt antages, at det er muligt at kvantificere, hvad der gør socialt arbejde med udsatte børn og unge effektivt.

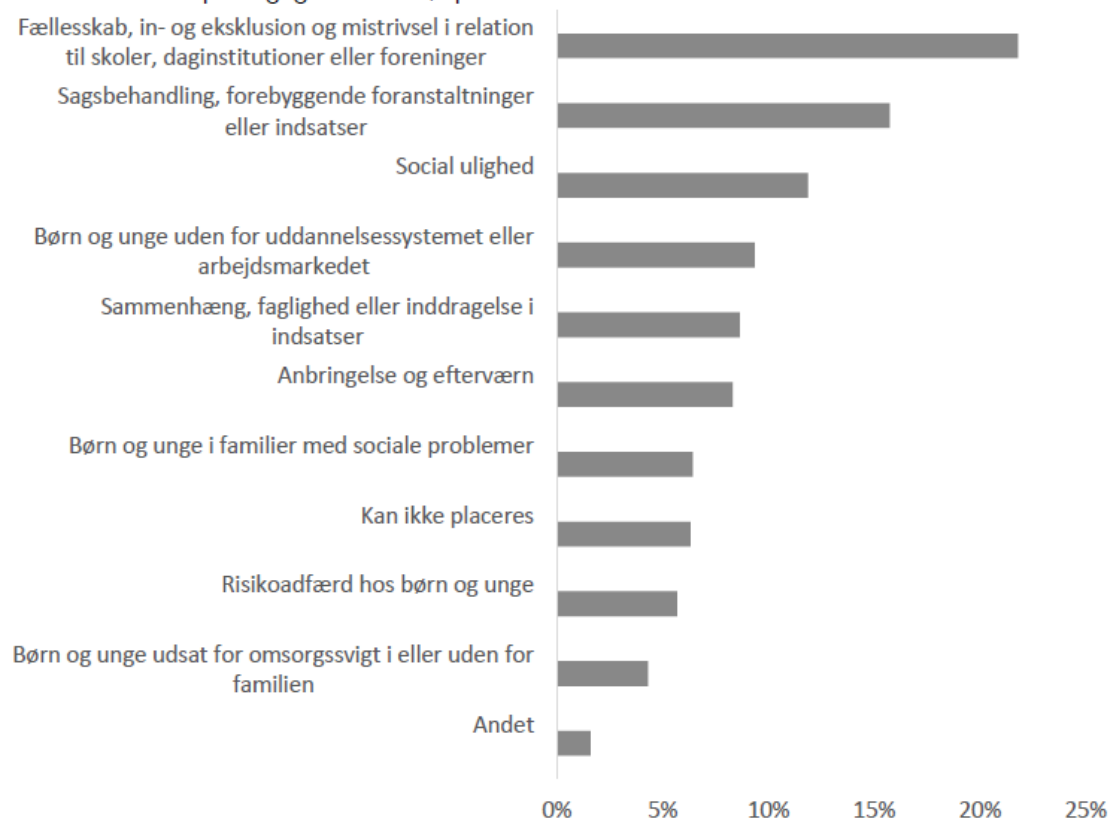
⁹ I publikationen "Talking points. Personal Outcomes Approach" defineres "Outcomes" som det der betyder noget for dem som bruger en service såvel som betydningen af aktiviteterne (Cook & Miller, 2012).

Opfølgning og vurdering sker gennem gode samtaler med brugere ved udredning og planlægning fulgt af opfølgning, hvor behov og mål kontrolleres og evt. ændres. Det centrale er løbende at inddrage det enkelte individ, og trække på dennes styrker og kapacitet. Det forudsætter, at organisationen flytter fokus fra logikker i styring af services til et fokus på personen i centrum, hvilket var muligt i Skotland. Det handler om personificering, muligheder, forebyggelse og forbedret integration.

Når publikationen kun er omtalt i denne fodnote, er det, fordi den primært ser på voksne og ældre i sundheds- og ældre sektoren. I en enkelt omtale af børn beskrives i generel form aspekter, som er vigtige i livskvalitet, i forbedring og i proces (erfaring), hvilket er overskrifterne i Talking Point modellen.

Figur 4.4

Årsværk fordelt på faglige områder, i pct.

Anm.: Figuren baseres på 29 besvarelser. Respondenterne har indberettet procentsatser for de forskellige fagområder. Det er blevet udregnet, hvor meget de enkelte fagområder udgør i årsværk ud fra respondenternes indberettede årsværk

Anm.: Den fulde tekst for hver kategori fremgår af udsendte spørgeskema i bilag 6.1. Kategorien *kan ikke placeres* er lavet efter besvarelserne er indhentet for også at kunne fremstille besvarelser, hvor respondenterne i fritekstfeltet ved valg af andet har angivet, at der ikke kunne foretages et skøn over fordeling af årsværk på faglige områder.

Kilde: Uddannelses- og Forskningsministeriet

Der er mange især på universiteterne som arbejder med social ulighed, og færre som arbejder med risikoadfærd hos børn og unge. Hvis der spørges til behovet, er der et generelt ønske om at øge forskningen. Højest rangerer "Sagsbehandling, forebyggende foranstaltninger og indsatser" og "Fællesskab, in- og eksklusion og mistrivsel", hvor hele 86 pct. af miljøerne mener, at der i høj eller nogen grad er behov for mere forskning. I den nedre ende indgår anbringelser og risikoadfærd hos børn og unge. Hovedparten af forskningsmiljøerne er karakteriseret ved kvalitativ forskning, hvilket bekræftes af en anden forskningsoversigt over sagsbehandling (Bengtsson & Olsen, 2021).

Forskningsstyrelsens undersøgelse peger på nødvendigheden af at se på evaluering og effektmåling. Der er behov for mere kvantitativ forskning og kombinationer af kvantitativ

og kvalitativ forskning. Professionshøjskolesektoren peger desuden på et behov for længerevarende feltarbejde og aktionsforskning.

Oversigtens oversigt over behov for forskning viser at der er behov for mere forskning i kommuner og socialrådgiveres arbejde, især når det handler om indsatser i hjemmet, og i lokale sociale indsatsers betydning for udsatte børn og unge. Der er imidlertid fortsat ikke fokus på at udvikle redskaber, der kan bruges af frontmedarbejdere til at følge udsatte børn og unges udvikling, medens de udvikler sig.

Om måleredskaber til trivsel¹⁰

I det følgende ses nærmere på muligheder og begrænsninger ved måleredskaber om trivsel, som er belyst af danske forskere, og som vil være relevante for at følge udsatte børn og unges udvikling.

Redskaberne handler om trivsel og well-being. De ser på om forandringer som følge af en bestemt indsats kan måles. I 2016 blev der lavet en oversigt over 15 redskaber til at måle trivsel af danske forskere (Kiil et al., 2016). Redskaberne var udvalgt ud fra kriterierne:

1. De skulle måle well-being eller lignende hos unge og børn
2. De var afgrænset til generiske instrumenter (som kunne gå på tværs af kontekster)
3. De psykometriske dele skulle være validerede på et individuelt niveau
4. Skemaerne skulle være udfyldt af unge eller børn, forældre eller omsorgspersoner eller lærere. (se Kiil et al., 2016:15).

Desuden blev redskaberne koncentreret om Skandinavien og engelsksprogede lande.

Oversigten viser, at definitionen af well-being varierer en del. Der nævnes sondringer mellem subjektive og psykologisk definerede redskaber. Der er sondringer mellem måling af situationen i nutiden eller i forventet fremtid. Det er forskelligt, hvad redskaberne indeholder. Kiil et al (2016) vælger at inkludere redskaber, som medtager "social-emotional function", "personality traits" "executive function" og "psycomotor development". Der var 27 redskaber, der opfyldte deres søgekriterier og som alle er baseret på spørgeskemaer. Flere er afgrænset til bestemte aldersgrupper. Nogle skemaer er meget lange og der er stor forskel

¹⁰ Oversigten over trivselsredskaber er begrænset til danske bidrag indenfor socialområdet. Det kan udvides til sundhedsområdet. I en samtale om et foreløbigt upubliceret review over mange måleredskaber, som ser på sammenhæng mellem livskvalitet (og diabetes) af Louise Norman Jespersen, giver grundlag for en tese om, at de ældste redskaber starter i et udgangspunkt fx depression og senere udvikles til trivsel (WHO-5), hvor depressions elementer fortsat dominerer. Hun anfører en tese om, at de mest validerede redskaber netop er validerede, fordi de er ældst, og får udvidet anvendelsesområdet. Pointen her, er at der måske kan hentes indsigter fra sundhedssektorens arbejde med at undersøge patienters sociale liv.

på prisen for at anvende dem. Der er også forskel på om der stilles positive og negative spørgsmål. Og endelig anvendes forskellige skalaer i svarkategoriene.

Kiil et al (2016) rater SDQ (Strength and difficulty questionnaire) højest baseret på artiklens eksplicitte kvalitetskriterier, fx er det offentligt tilgængeligt. SDQ har desuden validerede resultater for ældre børns (over 11 år) egne udfyldelser af skemaet. SDQ kan kritiseres for ikke at fange ændringer, og dermed være mindre sensitivt i forandringsprocesser (ibid:32). Der er dog forskning, der tyder på, at målinger af SDQ hos det enkelte barn/ung faktisk ændres over tid men uden, at det kan angives, hvad årsagen til ændringen kan være (Bergström & Baviskar, 2020).

En vigtig tematik påpeges i projektet Mig og Min Plejefamilie, der illustrerer at SDQ's validitet er bedre, når der er flere som udfylder skemaerne fx når forældre, lærere, børn selv deltager i ratingen af SDQ (Bergström & Baviskar, 2020). Det giver mulighed for at de involverede parter i en dialog med den kommunale familieplejekonsulent kan tolke og diskutere den sociale indsats for barnet. Det ser fx ud til, at SDQ's placering af et barn i et 'grønt, gult eller rød felt', giver forældrene og de professionelle en bedre fornemmelse af problemernes alvorsgrad (Jacobsen & Danneskiold-Samsøe, 2021).

En anden gennemgang af validerede spørgeskemaer til at måle interventioner ser på socio-emotionelle færdigheder og udviklinger (Sjö, 2016). Der peges på, at det er vigtigt at afklare i hvilken sammenhæng målingen skal ske, og hvad det er, der skal måles. Sjö's fokus er elever i 8-12-årsalderen i skolen ved gennemførelse af et bestemt program. Hun kommer frem til, at SDQ har en fordel ved at være på dansk, være valideret for flere aldersgrupper, er gratis og er brugt en del. Svagheden er, at det primært er et screeningsredskab for psykopatologi, som dels har svært ved at måle ændringer i sociale færdigheder dels fokuserer mere på spørgsmål om vanskeligheder end om styrker.

Det mest udbredte psykometriske instrument i Danmark er SDQ, der måler børn og unges trivsel¹¹. Det kan fx nævnes, at en undersøgelse finder en korrelation mellem en lav trivsel og mange forældrerelaterede problemer for børn som bliver anbragt (Egelund Christensen, P., Jakobsen, T.B., Jensen, T, Olsen, R., 2009). SDQ er også anvendt i projektet om skolesundhed (www.skolesundhed.dk), som sigter på børns psykiske helbred og evne til at agere hensigtsmæssigt (Obel et al., 2003).

Socialstyrelsen har i 2017 udgivet en drejebog for national udvikling af sociale indsatser, hvor de anbefaler validerede måleredskaber til belysning af "outcome" (Socialstyrelsen, 2017). Målet er at sikre en ensartethed i evalueringer på tværs af projekter indenfor tre hovedområder, hvor socialt udsatte børn og unge er den ene. Det angives i en fodnote, at der er taget stilling til en række vigtige spørgsmål i forbindelse med valget af de respektive

¹¹ SDQ anbefales af Sundhedsstyrelsen, Det er som papirudgave tilgængeligt samt valideret med danske data (se www.sdq.dk).

redskaber, men der er ikke andre henvisninger, og det er derfor ikke transparent, hvad der ligger til grund (ibid:s.30). I forhold til udsatte børn og unge angives på nettolisten SEAM og SDQ som redskaber, der kan anvendes generelt til at måle trivsel. Det er imidlertid ikke klart, at SEAM alene er rettet mod børn under 6 år (Kiil et al., 2016), og kun i begrænset omfang er underbygget af pålidelighed og gyldighed (Bjerre, 2021).

Et af de problemer, som Socialstyrelsen angiveligt i 2017 ikke forholder sig til er, hvor sensitive de respektive redskaber er, og om de derfor er i stand til at måle de ændringer, som forventes i kølvandet på en social indsats eller i værste fald måler på noget andet end det som blev påvirket (Socialstyrelsen, 2017). Endeligt kan det konstateres, at Socialstyrelsen ikke forholder sig til anvendelsen af kendte redskaber, hvor socialrådgivere kategoriserer børn og unge ud fra særlige bekymringstal som Signs of Safety (Baginsky et al., 2017; Turnell, 2013) eller børnelinealen/trivselslinealen (Vejledning til "Trivselslinealen" Introduktion, 2018).

En nyere oversigt kommer fra EVA og handler om måleredskaber i Dagtilbud i Danmark (Bjerre, 2021). Der præsenteres 27 måleredskaber, hvor 10 er omfattende undersøgelser af kvaliteten i det pædagogiske læringsmiljø, og 6 handler om matematik eller sprog. De resterende 11 retter sig mod et barns individuelle situation på et bestemt tidspunkt, og to af dem giver mulighed for at se på om et barns situation ændrer sig. Samlet set viser oversigten en mangfoldighed i undersøgelsesformer, og de fleste med højest score indenfor pålidelighed og gyldighed befinder sig indenfor gruppen af kvalitet af det pædagogiske læringsmiljø i daginstitutionen og ikke det enkelte barns forhold. Mange mangler dokumentation af netop pålidelighed eller gyldighed, hvilket sandsynligvis skyldes, at det er dyrt og omkostningsfyldt. De fleste måleredskaber er blevet til i samarbejde mellem KL, staten, særlige udviklere og enkelte universiteter med Rambøll som den mest fremtrædende leverandør. Det er ikke angivet hvilke måleredskaber, som er afprøvet i kommuner og daginstitutioner, og om de fortsat bliver brugt de respektive steder.

Afslutningsvis skal det medtages, at også ORS (outcome-rating-scale) er et relevant redskab. Det måler, hvordan en voksen eller et barn (CORS) udvikler sig¹². I begge tilfælde handler det om fem spørgsmål med ratings, som barnet eller den unge svarer på, og som indikerer, hvordan de oplever deres situation. Begge redskaber er udviklet i Sundhedsvæsenet, og

¹² Beskrivelsen er fra AnnaFreud centrets hjemmeside nov 2022. Det hedder The Outcome Rating Scales (ORS) & Session, Rating Scales (SRS) samlet i Feedback Informed Treatment in Child and Adolescent Mental Health Services (CAMHS), og er udformet af: David C. Low, Norfolk & Suffolk NHS Foundation Trust, Scott D. Miller, International center for Clinical Excellence (ICCE), Brigitte Squire, Cambridgeshire & Peterborough NHS Foundation Trust. Redskabet er genstand for diskussion ((Østergård et al., (2020) versus Duncan & Sparks, (2022))

De fem **spørgsmål**, der stilles er: Hvordan har jeg det, hvordan går det i min familie, hvordan klarer jeg mig i skolen og hvordan går det i almindelighed, som så rates på en 10-cm streg. Det centrale er at barnets egen stemme bliver en del af sagsbehandlingen, og kan understrege involvering og deltagelse.

anvendes både indenfor psykiatrien og i rådgivning (counselling) i relation til psykiatri. I Danmark har det været brugt i forbindelse med FIT, hvor der i en pædagogisk sammenhæng ikke kunne konstateres en særlig positiv virkning (Pejtersen & Hansen, 2019). Redskabet er også anvendt i sagsbehandling i Gladsaxe kommune uden at det er undersøgt, hvordan der virker. Nogle erfaringer med at gennemføre FIT er beskrevet, hvor der bl.a. peges på, at redskaberne ikke tager højde for, at socialrådgiverne også skal vurdere barnets risiko for en unormal udvikling i relation til forældrene (Mackrill & Svendsen, 2021)¹³.

Digitalisering, kendetegn og forudsigelse

Det dominerende digitale system i socialrådgiveres arbejde med udsatte børn og unge er DUBU, som langt de fleste kommuner bruger. DUBU er et digitalt sagssystem, som ændrer de arbejdsgange og arbejdsopgaver socialrådgivere har (Høybye-Mortensen, 2020). DUBU styrer sagsbehandlingsprocessen ved at angive en rækkefølge af opgaver eller felter til informationsindsamling bygget op omkring ICS-metoden (ibid.). Det giver grundlag for at såvel socialrådgiver med borgerkontakt som leder kan følge om, alt er indsamlet og sat i værk i den rette rækkefølge. DUBU blev oprindeligt gennemført på grundlag af metoden ICS, der i undersøgelsesfasen lægger vægt på hvilke informationer, som bør være tilstede (Socialstyrelsen, 2014). Siden hen kan koblingen diskuteres, og indgår fx ikke i Socialstyrelsens kvalitetshåndbog (Socialstyrelsen, 2018).

Ved at fokusere på sagsbehandlingsprocessen centrerer socialrådgiveres arbejde omkring, hvad der er vigtigt for at tilfredsstille DUBU's krav. Det sikrer, at beslutningerne bliver dokumenterede, og kan genfindes af børn og forældre samt evt. bruges i domstolsafgørelser. Det siger ikke noget om kvaliteten i de dokumenter som lagres og heller ikke om de samtaler som gennemføres.

I engelske undersøgelser af lignende systemer konstateres, at det giver mindre tid til at arbejde med udsatte børn (Munro, 2011a), men også at den slags digitale systemer er udbredt. Det er fx også et krav i Danmark, at en kommune skal anvende den slags systemer. Det centrale i denne sammenhæng er imidlertid at sikre at et redskab til at følge børns udvikling, skal kunne integreres i DUBU, og blive en del af en rutinepraksis i kommunernes arbejde.

Et andet IT kompleks som kan få betydning i de kommende år er, om der kan udtrages data og modeller til at forudsige, hvad der vil ske, og dermed sætte tidligere ind for at forebygge, at det sker. Det handler om anvendelse af Kunstig intelligens, hvor store mængder historiske data bruges til at forudsige, hvordan bestemte karakteristika ved et barn kan forudsige, hvordan det vil gå det fremover. Det mest kendte danske eksempel er

¹³ Der er flere andre trivselsredskaber, som kan være relevant, men ikke er undersøgt nærmere i denne sammenhæng fx Kid Screen og Young-Persons Core. Vi er imidlertid ikke stødt på nogle, som er brugt i socialrådgivere og kommuners sociale arbejde med udsatte børn og unge

TrygFondens børneforskningscenter, som i 2017 påbegyndte udviklingen af en model for at forudsige hvorvidt en underretning ville resultere i anbringelse, hvor anbringelse ses som en proxy for mistrivsel (Rosholm et al., 2021). Outcome var således anbringelse udenfor hjemmet inden for et år efter underretningen.

Underretningsprojektet undersøgte, hvordan mistrivslen (anbringelse som proxy) hang sammen med en række betydningsfulde faktorer fx børns alder, flytning, etc.; forældres alder, civilstand, etc.; tidligere underretninger, tidligere anbringelser. De mange indikatorers indbyrdes relation blev fundet ved træne med underretninger for godt 91.000 børn/unge, og efterfølgende teste om det passede med en population på 27.000. Modellen inddeles i en række risicigrupper, hvor 30% af den gruppe som angives som i mest mistrivsel blev anbragt. Der er således 70%, som ikke bliver anbragt, men som har behov for en eller anden form for indsats for at få forbedret deres sociale situation. En form hvis resultater er ukendte.

Modellen er ikke udviklet færdigt, da forskningscentret trods en positiv juridisk vurdering af forsigtighedsgrunde foreløbigt har sat projektet på stand-by frem til 2023 (Iflg. [www.https://childresearch.au.dk/udsatte-boern-unge-og-familier/projekter/underretninger-i-fokus](https://childresearch.au.dk/udsatte-boern-unge-og-familier/projekter/underretninger-i-fokus) - oktober, 2022).

Underretningsprojektet beskriver og diskuterer en række etiske udfordringer, når der arbejdes med machine-learning og prædiktive modeller for socialt arbejde (Rosholm & Villumsen, 2021). Det kan være dataene forstærker historiske bias, forringer den relationelle interaktion mellem børn, forældre og socialrådgivere og bruger dårlige outcome mål som følge af dårlige data. Det forsøges adresseret i projektet, som derved med åbne øjne forsøger at bevæge sig mellem "dataism" og "relationshipism" (Devlieghere et al., 2022). Det sker ved at understrege, hvordan socialrådgivere, som brugere af algoritmen, hele tiden skal være opmærksom på, at resultatet aldrig vil gælde for alle, og derfor ikke bør anvendes deterministisk. Det sker iflg. en mindre undersøgelse heller ikke i to undersøgte kommuner, selv om der peges på, at der i udlandet flere steder har været en sådan udfordring (Lund, 2019).

P.t. er der i Europa en vis forsigtighed med at anvende prædiktive modeller, da den juridiske tilstand i EU fremstår usikker. Der er dog grund til at diskutere informationer om, hvad der kan være relevante outcome mål ud fra analyser af historiske data. Det vil fx være interessant at vide om aktuelle underretninger har betydning for et barns fremtid i de nærmeste efterfølgende år.

At belaste så lidt som muligt

Den danske forskning blev i første afsnit set ud fra nogle metodiske snit i, hvordan og hvor forskningen hovedsagelig blev udformet. Vilklårene for den sociale indsats blev næsten ikke

berørt. Det er tydeligt i de engelske undersøgelser, at socialt arbejde er komplekst, da hver indsats skal være begrundet med, at et barns specifikke behov er større end andre børns – en slags tærskelværdi (Platt & Turney, 2014). Og efterfølgende skal indsatsen kunne tilpasses et barns umiddelbare og langsigtede udvikling, som beskrevet i Serviceloven i 2022. Dertil kommer hensyn til lov og organisatoriske forhold, som er påvirket af beslutninger i kommune og Folketing/ministerie (Ebsen, 2021). Det udfordrer socialrådgiveres arbejdsmiljø, som betegnes som belastende (COWI, 2018).

På den baggrund bliver et centralt krav til at måle "outcome", at det bør belaste socialrådgiveres arbejde så lidt som muligt. Det skal sikres, at de finder det nyttigt og brugbart i kontakten med børn og unge. En lille engelsk undersøgelse tyder på, at tid til at bruge skemaerne (incl. SDQ) er nødvendigt (Hood et al., 2020). Socialrådgivere tilpasser eller undlader at bruge et redskab, hvis det forstyrrer/konflikter med dialogen med familien. Yderligere, at har det betydning om redskaberne er indlejret i deres daglige arbejde, og om de bliver involveret i udvikling og især anvendelse af sådanne redskaber. Dermed også skrevet, at et redskab skal kunne passes ind i digitale styringssystemer i det omfang de har betydning for, hvordan socialrådgiveres praksis kan og bliver tilrettelagt.

I de engelske artikler ligger der vægt på at få børn og unges oplevelser/mening med, som en del af resultatmålet (outcome). Det indebærer at udvikle data, som de finder relevante og nemme at afgive. Det er i lighed med kravet til socialrådgiverne vigtigt, at det skal være nemt som muligt.

Om at arbejde med resultater og resultatmål i socialrådgiveres praksis

Rapportens mål er at se på hvilke krav, der kan stilles til redskaber, som kan forbedre børn og unges trivsel og sociale situation ved, at både socialrådgivere og børn og unge får informationer om deres udvikling medens det sociale arbejde pågår. Det giver anledning til følgende sammenfatning af krav, som skal håndteres:

De engelsksprogede forskningsartikler konstaterer:

- Informationer om outcome skal give mulighed for at forbedre det sociale arbejde med udsatte børn og unge.
- Informationer skal rettes mod socialrådgivere/Socialpædagoger m.fl., så de er brugbare i deres arbejde. Dermed brydes med de fleste undersøgelser, der retter sig andre steder hen mod ledere, chefer og politikere – lokalt og centralt.
- Mange indikatorer kan vise noget om et barns udvikling, men det enkelte barn er også karakteriseret ved et særligt, individuelt udviklingsspor.
- Informationer fra børn skal give dem indsigt i deres egen udvikling og motivere for deltagelse i dialog med socialrådgivere m.fl.

- Der skal indsamles informationer om børns oplevelser af behandlingen som alternativ til proxyer
- Der skal indsamles informationer om udvikling i børns situation (ikke proces). Det kan fx være via et redskab som SDQ.
- Informationerne skal være indlejret som rutiner i det sociale arbejde med udsatte børn og unge, og bør ikke være et ekstra, eksternt defineret element.
- Informationerne skal indhentes ud fra eksisterende kilder som fx skole, dagtilbud eller kontaktpersoner. Derudover skal informationerne være nyttige i socialrådgiveres daglige arbejde med børn og forældre.

Hvis der sammenfattes ud fra de danske miljøer, kan det konstateres:

- De fleste undersøgelser handler om børn/ung og forældre, beskrivelser af børn/unges forhold og inddragelse af børn/unge. I mindre omfang om forbedring af indsatsen især som følge af socialrådgivere og socialpædagogers arbejde.
- Der er erfaring med trivselsundersøgelser, men de anvendes primært til at belyse et behov på et givet tidspunkt frem for et forandringsperspektiv medens det sociale arbejde pågår.
- Det understreges, at redskaber bør være så pålidelige og valide som muligt for at kunne bruges retvisende. Det mest brugte og anbefalede trivselsredskab er SDQ.

En foreløbig model

I foråret 2023 gennemførte Institut for Socialrådgiveruddannelserne på KP tre workshops med henblik på at specificere en model, der kunne leve op til de ovenstående om resultater og resultatmål. Deltagere i første workshop var forskere fra ind og udland. I første og anden deltog praktikere på fra forskellige kommuner og IT folk. Og i den tredje deltog en ekspert i IT/DUBU med projektgruppen så redskabet kunne udvikles i tilknytning til DUBU systemet. Det resulterede i en projektskitse, som lagde op til at fortsætte specificeringen med:

- Valg af fem-seks indikatorer til at følge et barns udvikling fordelt i tre kategorier:
 - Trivsel fx SDQ, CYRM, ORS, o.l.
 - Sociale faktorer fx skolefravær, antal underretninger
 - Individuelle indikatorer – specifikke aftaler for hvert barn
- At udarbejde et informationssystem med:
 - Indsamling af informationer centralt og så digitalt automatiseret som muligt fra:
 - Fra kommunale registre (sociale faktorer)
 - Fra indsamlinger fra børn (trivsel) og fra socialrådgiver (individuelle faktorer)

- Hvor forandringen fra gang til gang beregnes
- At udarbejde en rapport for hvert barn, som 2-4 gange om året blev udarbejdet til socialrådgiveren med kontakt til et barn. Rapport indarbejdes i journalstyringssystemet (DUBU), og indgår som led i den øvrige sagsbehandling
- At lave en beskrivelse i hver kommune af, hvordan rapporten skal bruges til samtale med barnet, input til beslutningsmøder, supervision, m.m. fx være i relation til tilsyn, barnets plan, o.l. og det kan indgå i det, som er aftalt, men også føre til umiddelbar kontakt.

Specificeringen er udfoldet i en ansøgningsskitse, som kan rekvireres hos freb@kp.dk, og måske får midler og mulighed for at blive afprøvet i fremtiden.

Litteratur

- Ahn, H., Osteen, P. J., O'Connor, J., Shaw, T. V., & Carter, L. (2014). Developing a Measurement of Child Welfare Policy and Practice: Local Supervisory Review Instrument. *Human Service Organizations Management, Leadership & Governance*, 38(1), 29–43. <https://doi.org/10.1080/03643107.2013.853006>
- Altshuler, S. J., & Poertner, J. (2003). Assessing child Well-Being in Non-Relative foster care with a new outcome measurement tool. *Journal of Family Social Work*, 7(2), 73–85. https://doi.org/10.1300/J039v07n02_06
- Ankestyrelsen. (2021). *Børnesagsbarometret*.
- Assessing Outcomes in Child Welfare Services : Principles , Concepts , and a Framework of Core Indicators. (1998). I *A publication of the casey outcomes and decision-making project*.
- Baginsky, M., Moriarty, J., Manthorpe, J., Beecham, J., & Hickman, B. (2017). *Evaluation of Signs of Safety in 10 pilots* (Nummer July).
- Barth, R. P., & Jonson-Reid, M. (2000). Outcomes after child welfare services: Implications for the design of performance measures. *Children and Youth Services Review*, 22(9–10), 763–787. [https://doi.org/10.1016/s0190-7409\(00\)00113-4](https://doi.org/10.1016/s0190-7409(00)00113-4)
- Bearman, S. K., Garland, A. F., & Schoenwald, S. K. (2014). From practice to evidence in child welfare: Model specification and fidelity measurement of Team Decisionmaking. *Children and Youth Services Review*, 39, 153–159. <https://doi.org/10.1016/j.childyouth.2013.10.001>
- Bengtsson, T. T., & Olsen, R. F. (2021). *Kortlægning af viden om kvalitet i sagsbehandlingen på børne- og ungeområdet - udkast*.
- Bergström, M., & Baviskar, S. (2020). A systematic review of some reliability and validity issues regarding the Strengths and Difficulties Questionnaire with a focus on its use in out-of-home care. *Journal of Evidence-Based Social Work*. <https://doi.org/https://doi.org/10.1080/26408066.2020.1788477>
- Bjerre, L. B. (2021). *Måleredskaber i dagtilbud. Håndbog i vurdering og udvælgelse af måleredskaber*. (Nummer november).
- Boswell, J. F., Kraus, D. R., Miller, S. D., & Lambert, M. J. (2015). Implementing routine outcome monitoring in clinical practice: Benefits, challenges, and solutions. *Psychotherapy Research*, 25(1), 6–19. <https://doi.org/10.1080/10503307.2013.817696>
- Cook, A., & Miller, E. (2012). *Talking Points : Personal Outcomes Approach. A Practical Guide for Organisations*. 73.
- COWI. (2018). *Socialrådgivernes psykiske arbejdsmiljø - Stress, arbejdspress og muligheden for at levere kvalitiet i arbejdet* (Nummer November).
- Devlieghere, J., Gillingham, P., & Roose, R. (2022). Dataism versus relationshipism: a social

- work perspective. *Nordic Social Work Research*, 00(00), 1–11.
<https://doi.org/10.1080/2156857X.2022.2052942>
- Duncan, B. L., & Sparks, J. A. (2022). When Meta-Analysis Continues to Mislead: A Reply to Østergård and Hougaard (2020). *Psychological Services*, 2020.
<https://doi.org/10.1037/ser0000666>
- Ebsen, F. (2021). Lov, kommunale rammer og faglighed i socialt arbejde med udsatte børn og unge. I *Udsatte børn red. K.Bo, Guldager, J. & Zeeberg, B.*
- Egelund Christensen, P., Jakobsen, T.B., Jensen, T, Olsen, R., T. (2009). *Resultater fra SFI's Forløbsundersøgelser af årgang 1995*. SFI 09:24, København.
- Eskeliinen, L., & Koch, A. (1997). *Samspillet melle den enkgelt orger og soialforvaltningen*. AKF, København.
- Fluke, J. D., Baumann, D. J., Dalgleish, L., & Kern, H. D. (2022). Decisions to protect children:a decision-making ecology. I *Handbook of childmaltreatment*. Springer Berlin Heidelberg.
- Forrester, D. (2017a). Viewpoint Outcomes in Children's Social Care. *Journal of Children's Services*, 12(2), 144–157. <https://doi.org/10.1108/JCS-08-2017-0036>
- Forrester, D. (2017b). Viewpoint Outcomes in Children ' s Social Care. *Journal of Children's Services*, 12(2/3), 144–157. <https://doi.org/10.1108/JCS-08-2017-0036>
- Hagelund, B. (2022). *Lærebog i Socialforvaltningsret*. Hans Reitzel, København.
- Hood, R. (2019). What to Measure in Child Protection? *British Journal of Social Work*, 49(2), 466–484. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bcy066>
- Hood, R., Lansley, S., Mitchell, T., & Gaskell-mew, E. (2020). Using outcome measures in child protection work austerity. *Child and Family Social Work*, 26(May), 318–328.
<https://doi.org/10.1111/cfs.12811>
- Høybye-Mortensen, M. (2020). Sagsbehandlers rolle i den digitale forvaltning. I *Digitalisering i offentlig forvaltning red, J.Hundebøl, A. Pors & Sørensen, L.H.* Samfundslitteratur, København.
- Jacobsen, C. B., & Danneskiold-Samsøe, S. (2021). *En hyldest til de digitale frontløbere - Erfaringer fra en gruppe familieplejekonsulenters afprøvning af psykometriske screeningsredskaber*.
- Kiil, A., Nielsen, J., & Rosholm, M. (2016). *Measuring Child Well-being An overview of potential measurement instruments*. KORA og TrygFondens Børneforskningscenter.
- Vejledning til "Trivselslinealen" Introduktion, 1 (2018).
- Krohn, J. (2015). Beyond Outcome Measures in Child Protection: Using Feedback to Direct and Evaluate Social Work Practice. *Practice*, 27(2), 79–95.
<https://doi.org/10.1080/09503153.2015.1014332>

- La Valle, I., Hart, D., Holmes, L., & Pinto, V. S. (2019). *How do we know if children's social care services make a difference? Developing an outcomes framework* (Nummer July). <http://www.education.ox.ac.uk/research/measuring-outcomes-for-childrens-social-care-services/> <https://www.nuffieldfoundation.org/measuring-outcomes-childrens-social-care-services>
- Lou, C., Anthony, E. K., Stone, S., Vu, C., & Austin, M. (2008). Assessing child and youth well-being: Implications for child welfare practice. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 5(1-2), 91-133. https://doi.org/10.1300/J394v05n01_05
- Lund, K. siboni. (2019). ALGORITMER I SOCIALFAGLIGE VURDERINGER – EN UNDERSØGELSE AF SOCIALARBEJDERES OPFATTELSE AF AT ANVENDE ALGORITMER TIL VURDERING AF UNDERRETNINGER. *Udenfor Nummer2*, 39.
- Mackrill, T., Nielsen, S., Kronbæk, M., & Nedergård, L. (2020). *Manual til feedback informed treatment i myndighedsarbejde med børn og familier*.
- Mackrill, T., & Svendsen, I. L. (2021). Implementing Routine Outcome Monitoring in Statutory Children's Services. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 38(2), 193-200. <https://doi.org/10.1007/s10560-020-00734-9>
- Munro, E. (2004). The Impact of Audit on Social Work Practice. *British Journal of Social Work*, 34(8), 1075-1095. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bch130>
- Munro, E. (2011a). *The Munro Review of Child Protection : The Munro Review of Child Protection : Final Report*.
- Munro, E. (2011b). *The Munro Review of Child Protection: Final Report*.
- Munro, E., Cartwright, N., Hardie, J., & Montuschi, E. (2016). *Improving child safety - Deliberation, judgement and empirical research*. Centre for Humanities Engaging Science and Society (CHESS), Durham University. <http://trid.trb.org/view/1192832>
- Obel, C., Dalsgaard, S., Stax, H.-P., & Bilenberg, N. (2003). Spørgeskema om barnets styrker og vanskeligheder (SDQ-Dan). *Ugeskrift for læger*, 165(5).
- Østergård, O. K., Randa, H., & Hougaard, E. (2020). The effect of using the Partners for Change Outcome Management System as feedback tool in psychotherapy – A systematic review and meta-analysis. *Psychotherapy Research*, 30(2), 195-212. <https://doi.org/10.1080/10503307.2018.1517949>
- Pawson, R. (2013). *The science of evaluation : a realist manifesto*. SAGE.
- Pejtersen, J. H., & Hansen, H. (2019). *Effekten af Feedback Informed Treatment i bostøtteindsatsen* (anden udgave). VIVE – Viden til Velfærd, Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd.
- Platt, D., & Turney, D. (2014). Making threshold decisions in child protection : A conceptual analysis. *British Journal of Social Work*, 44, 1472-1490. <https://doi.org/10.1093/bjsw/bct007>

- Rosholm, M., Toft, S. D., Villumsen, A. M., Bodilsen, S., & Nirmalarajan, L. (2021). Algoritmer og machine learning i socialt arbejde? *Social Kritik*, 163.
- Rosholm, M., & Villumsen, A. M. (2021). *Ethical considerations in relation to ' Focus on Notifications ': A project on the use of predictive risk models in social work ** (Nummer February).
- Samples, M., Carnochan, S., & Austin, M. J. (2013). Using Performance Measures to Manage Child Welfare Outcomes: Local Strategies and Decision Making. *Journal of Evidence-Based Social Work*, 10(3), 254–264.
<https://doi.org/10.1080/15433714.2013.788954>
- Schiratzki, J. (2020). Clarification of concepts. On the four general principles of the CRC. I *Children's rights - the convention on the rights of the child in danish law*. Djøfs forlag, København.
- Sjö, N. M. (2016). *Hvilke validerede spørgeskemaer er egnede til at måle effekt af en intervention, der har fokus på det socio-emotionelle område?* (Nr.43).
- Smith, M. K., & Brun, C. F. (2006). An analysis of selected measures of child well-being for use at school-and community-based family resource centers. *Child Welfare*, 85(6), 985–1010.
- Socialministeriet. (1998). *Rapport fra Socialministeriets udvalg vedr. forskning i socialt arbejde*. Socialministeriet, København.
- Socialstyrelsen. (2014). *Historien bag ICS og DUBU*.
- Socialstyrelsen. (2017). *Drejebog for national udvikling af sociale indsatser*. Socialstyrelsen, Odense.
- Socialstyrelsen. (2018). *Kvalitet i sagsbehandlingen - en håndbog i anvendelse af ICS og udredningsværktøjet*.
- Trocmé, N., Loo, S., Nutter, B., & Fallon, B. (2002). *Client Outcomes in Child Welfare : Phase II - Final Report April 5, 2002*.
- Trocmé, N., MacLaurin, B., & Fallon, B. (2000). Canadian Child Welfare Outcomes Indicator matrix: An ecological approach to tracking service outcomes. *Program Evaluation and Family Violence Research*, 4(1), 165–190.
- Turnell, A. (2013). *Signs of safety : Arbejdet med udsatte børn og deres familier*. Hans Reitzel.
- Wells, S. J., & Johnson, M. A. (2001). Selecting Outcome Measures for Child Welfare Settings: Lessons for Use in Performance Management. *Children and Youth Services Review*, 23(2), 169–199. [https://doi.org/10.1016/S0190-7409\(01\)00132-3](https://doi.org/10.1016/S0190-7409(01)00132-3)
- World Vision International. (2014). *Compendium of Indicators for Measuring Child Well-being Outcomes* (Nummer August). <http://tinyurl.com/z8dsfro>